

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 215149/6

בבית הדין הרבני האזורי נתניה

לפני כבוד הדיינים:

הרב מיכאל עמוס, הרב שניאור פרדס, הרב חיים ו' וידאל

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד דוד (דדי) ניר)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד שמואל גרוס)

הנדון: חיוב בהוצאות משפט בגין תביעה שלא בתום לב

החלטה

הוגשו בקשות להוצאות משפט. הוגשה תגובה.

ביה"ד, בפסק דינו מתאריך י"ג בשבט התשע"ז (9.2.2017), כתב בין השאר:

"[...] נמצא כי הנתבעת מודה בפירוש כי וויתרה ביזמתה על כספי [חברת הביטוח] כיוון שחפצה הייתה בכספים המזומנים לפירעון חובותיה בהוצל"פ. היא אף טענה בביהמ"ש שבשל וויתורה זה אין זה ראוי לתבוע ממנה את מחצית החוב בבנק דיסקונט ששילם הבעל במקומה.

מתברר אפוא כדברינו לעיל כי וויתורה היה אמתית תקף ובר קיום מתוך רצון והסכמה ומתוך שיקול דעת ולא כפי שטוענת אחר כמה שנים שוויתורה נעשה מחמת לחץ ולא מתוך שיקול דעת ולא מתוך רצון אמתית וכן.

דבריה אלו נאמרו בביהמ"ש בתאריך א' בסיוון תשע"ב (22.5.2012) למעלה משנתיים לאחר הגשת הסכם הגירושין המתוקן בתאריך י"ז באדר תש"ע (3.3.2010). כיום בתאריך י"ג בטבת תשע"ה (4.1.2015) שנתיים וחצי אחר אותו דיון הופכת הנתבעת את טענותיה.

תביעתה כיום הינה בחוסר תום לב ובשקר ומרמה יסודה.

פסק דין זה אינו עוסק בהטלת הוצאות כרגע [...]"

בפסק הדין הוכרע כדלהלן:

"תיקון ההסכם תקף על כל סעיפיו ובכללם וויתורה של הנתבעת על כספי [חברת הביטוח] והם שייכים במלואם לתובע.

עיקול בית הדין על [חברת הביטוח] מבוטל בזאת."

הוגשה לביה"ד אסמכתה על תשלום שכר טרחת עו"ד בסך 13,000 ש"ח. ביה"ד שלח האסמכתה והבקשות לתגובת הצד השני.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

נפסק

על הנתבעת לשלם סך 13,000 ש"ח הוצאות משפט לתובע ב-52 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 1/5/2017.

ניתן ביום ט"ז בניסן התשע"ז (12.04.2017).

הרב חיים ו' וידאל

הרב שניאור פרדס

הרב מיכאל עמוס